

**מ"ת 2427/10/14 - מדינת ישראל נגד שאגל לוי (עציר) - בעצמו, שי
מטטוב (עציר) - בעצמו, ריצרד מטטוב (עציר) - בעצמו, אלי קזרוב
(עציר) - בעצמו**

בית משפט השלום בבאר שבע

07 אוקטובר 2014

מ"ת 2427-10-14 מדינת ישראל נ' לוי(עציר) ואח'
2392-10-14

בפני כב' השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יערית דרעי והמתמחה אלכס קלנטרוב

נגד

המשיבים

1. שאגל לוי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד תורג'מן שמעון
2. שי מטטוב (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נועם אליגון
3. ריצרד מטטוב (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן
4. אלי קזרוב (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שמש אבנר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים, כאשר למשיב 1, מיוחסים שני האישומים, למשיבים 2, 3 מיוחסות עבירות באישום הראשון בלבד ולמשיב 4 מיוחסות עבירות באישום השני בלבד.

כתב האישום מייחס לכל המשיבים ביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, למשיב 1 גם ביצוע עבירות של תיווך בעסקי סמים מסוכנים וסחר בסמים מסוכנים, למשיבים 1 ו-4 גם עבירות של החזקת סכין, למשיבים 2 ו-3 גם עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ולמשיב 4 גם עבירה של תקיפת שוטר.

על פי הנטען באישום הראשון, המשיב 1, קשר קשר עם אדם אחר בשם אבי לתווך בינו לבין אחר נוסף, אשר פרטיו לא צוינו בכתב האישום, עסקת סמים.

כתב האישום מגולל מסכת של שיחות טלפון שניהל המשיב 1 עם אותו אבי, כאשר לאחר מס' שיחות טלפון הודיע המשיב 1 לאותו אבי כי הצליח להשיג קונה המצויד בכסף.

בהמשך הסביר המשיב 1 לאותו אבי כיצד להגיע לביתו, ואף התקשר לאדם נוסף ובירר עימו האם ניתן לסמוך על אותו אבי. במהלך השיחות, בין המשיב 1 לבין אותו אבי, נטען כי אבי ישלח את האחר אליו עם הכסף.

נטען כי אותו אבי במהלך שיחת הטלפון עם המשיב 1, מסר את הטלפון למשיב 2, אשר שוחח עם המשיב 1 אודות המחיר של הסם.

נטען כי בהמשך לאותן שיחות טלפון נקבע מפגש בכתובת המפורטת בכתב האישום, וכי בהמשך נפגשו באותו מקום המשיב 1 עם המשיבים 2 ו-3, והמשיב 1 סיפק למשיבים 2 ו-3 סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של כ-476 גרם.

נטען כי לאחר קבלת הסם עזבו המשיבים 2 ו-3 את המקום, ברכב עימו הגיעו למקום. נטען כי כאשר הבחינו בשוטרים החלו להימלט בנסיעה מהירה, עצרו את הרכב במקום הגובל בשטח פתוח ונמלטו מן הרכב ונעצרו רק לאחר מרדף רגלי.

באישום השני נטען כי המשיב 1 שוחח עם אותו אחר וקבע עימו להיפגש סמוך לביהמ"ש, על מנת לקבל ממנו דוגמה של סם ולהציגו לקונה.

נטען כי המשיבים 1 ו-4 נפגשו עם אותו אחר, קיבלו ממנו סם מסוג קנאביס במשקל של 1.7 גרם נטו על מנת להעבירו לאחר לשם בדיקתו וכי החזיקו באותו סם שלא לצריכתם העצמית.

בנוסף נטען כי המשיבים החזיקו ברכב בו נסעו 7 להבים של סכין יפנית בתוך פקק שחור ואלה.

נטען כי לאחר ששוטרים עצרו את הרכב תקף המשיב 4 את אחד השוטרים בכך שחבט באגרופ בעינו של השוטר.

ב"כ המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה למעט ביחס למשיב 3, אשר ב"כ הסכים לקיומן של ראיות לכאורה תוך שטען לכרסום מהותי בעוצמתן, בכל הקשור לחלקו בעבירות הסמים, תוך שאישר כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בעניינו של המשיב 3, כאמור, יריעת המחלוקת נוגעת לחלקו בהחזקת הסם המסוכן שנתפס ברכב ואשר נטען כי החזיקו בצוותא חדא עם אחר שלא לצריכתו העצמית.

ב"כ המשיב 3, לצורך עניין זה, הפנה בין השאר לכך שהמשיב 3 למעשה אומנם הגיע ברכב למקום המפגש שתואר בכתב האישום, אך כעולה מדוח שוטר העיקוב המשיב 3 נשאר סמוך לרכב שעה שהמשיב 2 התרחקו מהרכב וביצעו את המפגש במיקום שאינו סמוך לרכב.

ראוי לציין כי מקום שהסם המסוכן נתפס ברכב, קיימת חזקה קונסטרוקטיבית המקימה תשתית ראייתית לכאורית כנגד כלל נוסעיו.

עיון בחומר החקירה מלמד כי גם אם המשיב 3 לא היה שותף לאותן שיחות טלפון, וגם אם המשיב 3 בפועל נותר ליד הרכב שעה שבוצע המפגש, בעניינו של המשיב 3, מתעצמת אותה חזקה ובוודאי שאינה מופרכת.

מדוח הפעולה של השוטר, אביב דאסה, עולה כי לאחר ההתרחשויות שפורטו בכתב האישום, בשעה שרכב ההונדה ובו המשיב 3, היה בנסיעה, עצר רכב ההונדה סמוך לכיכר: **"וכאשר החשודים הבחינו בנו עוצרים מאחוריהם רכב ההונדה הנ"ל נסע בפרעות תוך כדי שהוא עולה על אי התנועה ועוקף את הרכב מלפניו אשר היה בעצירה מוחלטת"**.

השוטר דאסה סיפר על נהיגה פרועה של אותו רכב הונדה (ראוי לציין כי לא יוחסה למי מהמשיבים עבירה ביחס לעניין זה), וסיפר כי לאחר פרק זמן בו נמשכה אותה נסיעה פרועה, אשר את מאפייניה פרט בדוח הפעולה, עצר רכב ההונדה בשטח פתוח הממוקם בבית החולים הפסיכיאטרי באיצטדיון ושם עצר הרכב כאשר נוסעיו ובהם המשיב 3, נמלטו מן הרכב בריצה אל השטח הפתוח.

הדברים עולים גם מדוח הפעולה של השוטר קסה אנגדה. מדוח הפעולה של השוטר חיים בן ברוך, המלמד על תמונה דומה ומסכת אירועים דומה, לאמור לעיל, עולה כי זה תפס את המשיב 3 לאחר מרדף רגלי, וכי לאחר שהודיע לו שהוא עצור ואת המיוחס לו, ענה לו המשיב 3: **"אני ישבתי מאחורה, אין לי בכלל רישיון, לא אני נהגתי ברכב ואני לא יודע של מי הסמים ואני בכלל לא מכיר את מי שהיה איתי ברכב"**. בהמשך הוסיף ואמר לאותו שוטר כי כל מה שיש לו לומר יאמר בביהמ"ש.

השוטר בן ברוך סיפר כי הבחין בחומר החשוד כסם כשהוא מפוזר בתוך הרכב וסמוך לדלת הקדמית של הרכב על משטח העפר עליו חנה הרכב.

המשיב 3 מסר שלוש הודעות במשטרה. בהודעתו הראשונה, מיום 23.9.14, שעה 02:08, שתק תחילה, לאחר מכן ענה סלקטיבית לשאלות תוך שסרב להשיב לשאלות עם מי נסע ובאיזה רכב ובחר בזכות השתיקה.

בהמשך טען המשיב 3 כי אינו יודע מי נהג ברכב, אינו יודע מי היה ברכב, חוץ מהנהג, אך ידע לומר כי לא היה מודע לכך שהיו סמים ברכב וכי יש מאחור.

המשיב 3 טען כי כסף מזומן שנתפס עליו הינו שכר עבודה בשיפוצים, אך טען ביחס לכך שהוא עובד באופן מזדמן.

ביחס להימלטות מן השוטרים, טען כי חשב שהם רוצים להרביץ לו.

המשיב 3 גם הכחיש קשר למשקל דיגיטלי שנתפס.

בהודעה נוספת שנגבתה מן המשיב 3, ביום 25.9.14, דבק תחילה באופן גורף בזכות השתיקה, בהמשך השיב לשאלות ספורות אך שב לדבוק בזכות השתיקה בכל הקשור לשאלות הנוגעות לאירוע.

בהודעה נוספת שנגבתה מן המשיב 3 ביום 30.9.14, בחר שוב לדבוק בזכות השתיקה.

בנסיבות אלו, מקום שהסם המסוכן היה מפוזר ברכב, באופן בו כל נוסעיו יכלו לראותו, מקום שהימלטותו הרגלית מהשוטרים עונה להגדרה התנהגות מפלילה כראיה מחזקת ומקום שחרף החזקות הקבועות בהלכה הפסוקה המשיב 3 נמנע מלמסור כל הסבר ולמעשה בשתיקתו מחזק את התשתית הראייתית נגדו, הנלמדת מתפיסת הסם ברכב בו נסע, הרי שעצם העובדה שהמשיב 3 נותר סמוך לרכב במועד שבו לכאורה, על פי הנתען, נרכש הסם ע"י שני האחרים אשר ירדו מן הרכב והתקדמו רגלית למקום המפגש, קמה תשתית ראייתית לכאורית מספקת לצורך שלב זה של ההליך כנגד המשיב 3.

סבורני כי קיימת אבחנה מסויימת בין עניינו של המשיב 1 לבין ענינם של האחרים, ובין ענינם של המשיבים 2 ו-3 לבין ענינו של המשיב 4, וזאת ביחס לחלקם בביצוע העבירות.

המשיבים 2 ו-3, כעולה מחומר החקירה, ומכתב האישום, הלכה למעשה, רכשו את הסם תוך שבענינם, האינדיקציה היחידה שהסם הוחזק שלא לצריכה עצמית, נובעת מכמותו ומהחזקה הקבועה בחוק לעניין זה.

ביחס למשיב 1, שונים הם פני הדברים מכתב האישום עצמו (בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, לא מצאתי מקום לבחון את הראיות לעניין זה), מדובר באדם המנהל לפחות בשתי הזדמנויות שונות שיחות עם אחרים ומתאם ביצוע עסקאות סמים בכמות גדולה, כנלמד מן האישום ולרבות, כנלמד מן האישום השני, אף קיבל לידי דגימת סם לשם העברתו לרוכש פוטנציאלי לשם בדיקתו.

ביחס למשיב 4, כמות הסם שנתפסה, הינה כמעט מזערית, ואולם, בעניינו, האבחנה בינו לבין המשיבים 2,3, נלמדת מהעובדה שגם משיב זה, הלכה למעשה, קיבל את הסם לידי, לשם העברתו כדגימה לרוכש פוטנציאלי ומכאן מטבע הדברים שאין המדובר בהחזקה לצריכה עצמית ומכאן שמדובר במי שמשתייך לשרשרת הפצת הסם.

בנוסף, העבירות הנלוות מעצימות את מסוכנות המשיבים, ובפרט ביחס למשיב 4, אשר חבט באגרוף בעינו של שוטר,

עובדה אשר לכשעצמה מלמדת על מסוכנות מצידו לביטחון הציבור.

ביחס לעבירות בהן מואשמים המשיבים כבר נקבע בעבר, בשורה של החלטות כי: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר" [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)].

ור' גם:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי ככלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל... שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן" [בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.12.10)]. פסקה 8 להחלטת כב' השופטת ארבל].

ור' גם:

"בית משפט זה חזר ופסק בשורה ארוכה של החלטות, כי עיסוק ביבוא סמים, כמו גם סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית, הן עבירות המורכבות מפעילות של חוליות שונות בשרשרת... בעבריינות הסמים נשקפת מסוכנות מכל אחת מאותן חוליות, ולכן במאבק הבלתי פוסק בעבריינות זו יש להפסיק את הפעילות בכל אחת מאותן חוליות בשרשרת יבוא הסם או הפצתו" [בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08) פסקה 4].

ור' גם:

"נקודת המוצא לדיון היא כי העבירה המיוחסת לעורר מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3)... על רקע מסוכנות זו, לא ישוחררו, ברגיל, המעורבים בעבירות סמים שלא לשימוש עצמי לחלופת מעצר, שכן קיים קושי ליתן אמון במי שהפיצו את בשורת הסמים בעבור בצע כסף, כי לא ישוּבו לעיסוקם זה, אם רק יתאפשר להם, ואפילו הם יורחקו ממקום משכנם הקבוע ויוטלו עליהם תנאים מגבילים..." [בש"פ 8711/11 אמיר כתריאל נ' מ"י (4.12.11), פסקה 6].

ביום 11.6.2014, קיבל בימ"ש המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט ש. פרידלנדר) ערר על החלטת בית משפט זה לשחרר לחלופת מעצר, נאשמים בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאבוס בכמות של 60 גרם, תוך שציין בהחלטתו הנ"ל (עמ"ת 14-06-18451) כי:

"חוששני כי האיזונים שערך בית משפט קמא אינם הולמים את היחס הנאות שבין הכלל בדבר מעצרם עד תום ההליכים של עברייני סמים, ההיבטים שציין לקולא, כגון גילו הצעיר של המשיב 1, הכמות הקטנה יחסית של הסם, והעדרן של ראיות מוצקות הקושרות בעליל את המשיב 2 למיוחס לו, מלבד החזקות הנזכרות - אינן מאיינות את היגיון הדברים שביסוד הכלל האמור, שהוא הצורך לקיים מלחמת חורמה בעיסוק עברייני בסם שלא לצריכה עצמית, והעדר היכולת להסתמך על הימנעות המשיבים מהמשך העיסוק הזה בתנאים של חלופת מעצר...".

הדברים יפים במיוחד, ביחס למשיב 3, אשר מצב הראיות הלכאוריות כנגדו, איתן יותר, ממצבו של אותו משיב 2, בהחלטה שצויינה לעיל, כאשר שם מדובר היה במי שהראיה היחידה כנגדו, נבעה מאותה חזקה קונסטרוקטיבית, מקום שאותו אדם, נסע במונית שבה נתפס הסם ברשות האחר, שהואשם יחד עמו.

ומן הכלל אל הפרט.

כל המשיבים הציעו חלופות מעצר בעיר באר-שבע.

למשיב 1, עבר פלילי, עשיר ומכביד.

המשיב 1 נדון ביום 11.4.2006 במסגרת צירוף של 7 תיקים שונים, ובכללם, עבירות של הפרת הוראה חוקית, אלימות, רכוש, ועוד.

בהמשך נדון המשיב 1 - ביום 2.12.08 בגין ביצוע עבירה של נטילת נכסים לשם סחיטה.

ביום 18.6.09, נדון המשיב 1 ל - 42 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירות בעלות אופי שונה.

בנוסף, תלוי ועומד כנגד המשיב 1 בבית משפט השלום בבאר-שבע, כתב אישום בעבירת סמים.

למשיב 2, עבר פלילי עשיר ומכביד, הכולל 6 הרשעות קודמות בגין שורה ארוכה של עבירות בכללן אלימות, שוד, חבלה כשהעברייני מזויין, הפרת הוראה חוקית ועוד. בין השאר, הורשע המשיב 2 בשנת 2007 בעבירה של סחר בסמים מסוכנים.

הרשעתו האחרונה של המשיב 2, הינה מיום 22.4.12, בעבירות דומות לעבירה הנלווית, דהיינו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

למשיב 3, אין עבר פלילי.

למשיב 4, עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, החזקת סמים (הרשעה ישנה) וכן הרשעה מיום 22.4.12, בגין שורה ארוכה של עבירות בבימ"ש המחוזי בבאר-שבע, בהליך בו נדון לשלוש שנות מאסר בפועל. המשיב 4 שוחררו ממאסרו ביום 9.2.14.

כאמור, בעניינו של המשיב 1, עולה מעורבות מהותית בשרשרת הפצת הסם, השילוב של מעורבות זו עם עברו הפלילי המכביד, מקשה על אפשרות החרגת עניינו מהכלל שהותווה בפסיקה, ביחס ליכולת להבטיח את תכליות המעצר, בדרך של חלופה.

חלופת המעצר שהוצעה בעניינו בעיר באר-שבע, בוודאי שלא תוכל לסכון וספק רב בעיני אם ניתן להבטיח בעניינו את תכליות המעצר בדרך של חלופה.

ביחס למשיבים 2,3 - הגם שקיימת אבחנה של ממש בין שניהם נוכח עברם הפלילי, לאור נסיבות ביצוע העבירות, ובשים לב לכך שחלופת המעצר המוצעת מחזירה את המשיבים 2,3 לעיר באר-שבע בה לכאורה הם נמנים על שרשרת הפצת הסם, סבורני כי ראוי שיוגש תסקיר מעצר אשר יבחן את נסיבותיהם, ואת האפשרויות בעניינם לרבות מאפייני אישיותם והיכולת לבסס חלופת מעצר בעניינם.

ביחס למשיב 4 - לאור העובדה שמדובר במי שלכאורה משתייך לשרשרת הפצת הסם, מקום שמדובר...

בשלב זה המשיב 4 פונה בקול רם לעבר ביהמ"ש ומתקש לצאת את האולם.

... כאמור, המשיב 4 משתייך לכאורה לשרשרת הפצת הסם מקום שקיבל את הסם לידי לשם העברתו לרוכש פוטנציאלי, ובשים לב לכך שאך לפני פרק זמן קצר שוחרר ממאסר ממושך בפועל, סבורני כי מסוכנות המשיב 4, כלל אינה מבוטלת.

גם בעניינו הוצעה היום חלופת מעצר בעיר באר-שבע תוך שנטען כי לאחר דחייה יוכל להציע חלופת מעצר מחוץ לעיר באר-שבע.

סבורני כי בעניינו של המשיב 4 - ראוי שיוגש תסקיר מעצר אשר יבחן את מאפייני אישיותו את היכולת לבסס חלופת מעצר בעניינו, וככל שמאפייני אישיותו מאפשרים זאת, התאמת חלופה אפשרית מחוץ לעיר באר - שבע ובריחוק ממנה.

ביחס למשיב 1 - משמצאתי שיש מקום להורות על תסקיר מעצר ביחס למשיבים האחרים, הגם שכאמור ספק בעיני אם

תסכון חלופת מעצר בעניינו, סבורני כי אין מניעה שיוגש תסקיר מעצר אשר יפרוס בפני ביהמ"ש את מלוא הנסיבות הנוגעות לעניינו.

לבקשת קצינת המבחן המחוזית, גב' אלה איתן, נוכח מצוקת כוח אדם בימים אלו בשירות המבחן, ובשים לב לפרק הזמן הנדרש לבקשת שירות המבחן לשם הכנת תסקיר מעצר, ולאור חג הסוכות החל בפתח, דוחה הדין ליום 6.11.2014 שעה 11:30.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר אודות המשיבים עד למועד שנקבע.

תשומת לב שירות המבחן כי ניתן ליצור קשר עם בא-כוח המשיבים 1,3 עו"ד תורג'מן בטל': 050-5696030; ועם בא כוח המשיב 2 עו"ד נועם אליגון בטל': 08-6652622; ועם בא כוח המשיב 4 עו"ד שמש אבנר בטל': 054-4449144.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

המשיבים יישארו במעצר עד למתן החלטה אחרת, ויובאו לדין הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ג תשרי תשע"ה, 07/10/2014 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור דברי ב"כ המשיב מורה על ביטול מועד ההקראה שנקבע בפני מותב זה ליום 19.10.14 ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

ניתנה והודעה היום י"ג תשרי תשע"ה, 07/10/2014 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט